

KOZANKIEWICZ BRONISŁAW (1866-1941)

Ks. KANONIK BRONISŁAW KOZANKIEWICZ (1866-1941)

Ks. Kanonik Bronisław Kozankiewicz ur. 1grudnia 1866 r. w Wieluniu. Studiował filozofię i teologię w Seminarium Duchownym we Włocławku, święcenia kapłańskie przyjął w 1889 roku.

W latach 1889-1910, wikariusz parafii Parzno, Przyrów, Noworadomsko, administrator parafii Kowale Pańskie, Szczerców.

Do Stawiszyna przybył w 1911 r. by pełnić rolę proboszcza parafii pw. dwóch patronów: św. Bartłomieja Apostoła i św. Jadwigi Śląskiej,

8 marca 1922 r. otrzymał godność honorowego kanonika kapituły kaliskiej.

W lutym 1936 roku obchodził jubileusz 25- lecia pracy parafialnej w Stawiszynie, a w 1939 złoty jubileusz kapłaństwa.

Z chwilą rozpoczęcia okupacji niemieckiej w 1939 roku i wkroczeniu Niemców do Stawiszyna, ks. Kozankiewicza pozostawiono w swojej parafii. Był człowiekiem sędziwym i schorowanym.

Jesienią (17.X.) 1941 roku, po zamknięciu przez Niemców kościoła parafialnego dla Polaków, ks. Kozankiewicz został przymusowo przeniesiony do Domu Starców w Stawiszynie, mieszczącym się przy ulicy Kaliskiej 14. Dom ten był prowadzony przez siostry Służebniczki z Liskowa, znalazło w nim schronienie ok. 30 podopiecznych, kobiet i mężczyzn.

Dnia 4 grudnia 1941 roku, ok. godziny 10 rano ks. Bronisława Kozankiewicza z wraz z pensjonariuszami przytułku, Niemcy zapakowali do samochodu z komorą gazową i bestialsko zamordowali.

Ciała zakopano (prawdopodobnie) w lesie jedleckim k/ Gołuchowa, ok. 20 km od Stawiszyna.

Tam Niemcy na przełomie 1941 do początków 1942 r. pochowali ok. 12 tys. Żydów i Polaków, przywożonych głównie z Kalisza, mordowanych prawdopodobnie w samochodowych komorach gazowych.

Oprac. Elżbieta Sip – Dyrektor Biblioteki Publicznej Gminy i Miasta Stawiszyn

Retusz zdjęć Jakub Multan.